

Posudek diplomové práce

Aleš František Plávek, Sféra podnikání a firemní agenda na Českobudějovicku v období let 1850-1950, FF UK, Hůrky 2006, 84 s. + 11 obr. příloh.

Sféra živnostenského podnikání a českobudějovický region náleží již delší dobu k hlavním zájmovým oblastem A. F. Plávka, na což má bezpochyby určitý vliv i jeho praktické profesní působení ve Státním oblastním archivu v Třeboni. Již v rámci své bakalářské práce si zvolil ke zpracování téma z této oblasti, jež se týkalo uměleckých živností na Českobudějovicku v období od poloviny 19. století, respektive především na přelomu 19. a 20. století. Otázkám postupující industrializace a především pak dvěma největším institucím, jež se významnou měrou podílely na rozvoji živnostenského podnikání v regionu, tzn. českobudějovické obchodní a průmyslové komoře a obchodnímu senátu krajského soudu tamtéž, věnoval pozornost ve své magisterské práci.

Práce je rozdělena do šesti oddílů včetně závěrem zařazeného exkurzu věnovanému ověřovacím prostředkům užívaným ve vlastní firemní agendě, u krajského soudu i v písemnostech českobudějovické obchodní a živnostenské komory. Úvodní rozbor pramenů a literatury se soustředí především na pramennou základnu, písemnosti vztahující se k tématu, jež jsou uloženy v příslušných fondech ve Státním oblastním archivu v Třeboni, přehled literatury v porovnání s nimi zůstává nezaslouženě poněkud stranou. Autorovo zdůvodnění, že literatura bezprostředně se vztahující k reflektovanému tématu je značně omezeného rozsahu, lze sice přijmout, nikoli však bezvýhradně. Alespoň v základním přehledu mohly být přinejmenším připomenuty základní tituly a autoři věnující se problematice živnostenského podnikání v širší obecnější rovině. Předmětem následujících dvou kapitol je činnost obou uváděných institucí (obchodní a průmyslové komory i obchodního senátu krajského soudu), do jejichž kompetence spadala živnostenská agenda. Škoda, že v části věnované vlastní živnostenské problematice zůstalo pouze u úvodu a diplomant se více nezabýval vlastním živnostenským podnikáním na Českobudějovicku. Materiálu měl bezesporu k dispozici více než dostatečné množství, ať již získaného při zpracovávání úvodem zmíněné bakalářské práce či z bohatých pramenů, jež využíval v práci diplomové. Nejrozsáhlejší část práce tak spočívá v páté kapitole, obsahující zevrubný diplomatický rozbor jednotlivých typů písemných pramenů, ať již jejich vnějších či vnitřních znaků, autor nepominul ani

vlastní proces zlistinění, jemuž se velmi zevrubně rovněž věnuje. Připojíme-li k této části kapitolu věnovanou sfragistickému exkurzu, respektive způsobům a prostředkům užívaným jednotlivými institucemi v písemném kontaktu, především jako prostředků ověřovacích, tvoří pátá a šestá kapitola nejhodnotnější část práce, jež je dozajista zajímavým a příspěvkem k nejnovější diplomacie. Právě s ohledem na tuto část práce, porovnání vzájemných proporcí (sféra podnikání na straně jedné a firemní agenda na straně druhé) a jejich výpovědní hodnoty se domnívám, že jednou z největších chyb diplomanta byl nevhodně zvolený titul práce, jež je v daném znění zavádějící. Čtenář tak přistupuje k textu s příslibem získání poněkud jiných informací, než se mu nakonec dostane.

Závěr: i přes výše uvedené výhrady a především s přihlédnutím k části věnované písemné agendě práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit jako dobrou.

PhDr. Ivana Ebelová, CSc.

V Praze dne 21. ledna 2007